

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XV. V. Semper & necessariò diuisa Confessio sit iteranda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput IIII. De Confessione

TERTIO, cùm Confessio per se, & ex intentione diuisa est.

QUARTO, vbi nulla prorsus est detestatio peccati, quæ aliquo saltem modo sit attritio, eiusmodi Confessio nulla est, & inualida. Nam Confessio est legitima peccatorum declaratio, per modum accusationis. Vbi autem nulla est contritionis scintilla, ibi Confessio nullam habet accusationis imaginē; sed similis est historicæ narrationi: quippe quæ nihil aliud sit, quàm simplex peccatorum enumeratio. In omnibus illis casibus confitens ponit obicem Absolutioni: ideoq; Confessio eius inualida redditur, & iteranda est.

Quæstio XV. Sempërne & necessariò diuisa Confessio est iteranda?

Respõsio. SI diuisio Confessionis de industria fiat, iustaque causa destituatur, peccatum est; & ita confitens si absoluat, vsque ad eò nullum fructum percipit, vt se noui sacrilegij reum faciat.

SECVNDO, si verò Confessio diuidatur scienter ob causam excusantem; vt, si integre fieri non potest sine periculo corporis, vel animæ, vel famæ &c. tunc licite secatur, & ita qui confitetur, non ponit obicem: quare & Confessio valida est, & nõ iteranda; quamquam maneat obligatus peccator, quæ sub-
ticit,

ticuit, seu occultavit peccata, tempore debito confiteri; cum id citra periculum facere poterit commodè.

TERTIO, si obliuio in causa fit, cur Cōfessio minùs integrè fieri potuerit. Cùm autem obliuio bipartita sit, distinctã oportet adhibere responsionem. Nam obliuionis causa potest esse, vel segnis & perfunctoria conscientiaë examinatio, vel præcessit sedula ipsius disquisitionis, & præterea nullum occurrit memoriaë peccatum. Si prior obliuionis causa heret in pœnitente, & sit periculũ mortis, aut tempus cõmunionis instet, nec extra scandalum prætermitti possit, tunc si de peccatis doleat, simul & de negligentia debitaë discussionis; in tali casu ob articulu necessitatis, quia non superest sibi tempus conscientiam discutiendi, debet absolui, & valet Absolutio. Probat, quia si non esset absoluendus, id cõtingeret, vel maximè, quia ponit obicẽ secando Confessionem; sed hoc locum non habet, quia in hac diuisione duo præstat, scilicet, confitetur peccata, quæ memoriaë occurrunt, & ea, quæ non occurrunt, non confitetur: Sed peccata, quæ occurrunt, confitendo, non peccat, & ea, quæ non occurrunt, non confitendo, non peccat; quia obliuio eũ excusat. Negligentia etiam præterita nõ obstat, quia huiusmodi negligentia per pœnitentiam; de ea habitam, excusatur, nec aliud potest ille peccator agere in tali

tali

Caput IIII. De Confessione

tali articulo necessitatis positus. Igitur impendenda est ei Absolutio ob necessitatem, & valida erit, nec tenebitur postea, si periculum euadat, eadem peccata iteratò confiteri; quãuis teneatur supplere negligentia priorè, diligenter discutiendo cõscientiam suam, vt postea confiteatur plenè & integrè.

Extra articulum verò necessitatis, qui ex obliuione, ex negligentia proueniẽte, Confessionem partitur, quamuis doleat de priori negligentia, non venit absolendus, & si absoluitur, Confessio est inualida. Ratio, quia cum ipsi superfit tempus ad conscientia discutiendam, & eam discutere non vult, sed petit absolui, eo ipso ponit obicem Absolutioni ob Confessionis diuisionem, quæ causa est vt iterari debeat.

Si denique Confessio diuidatur ex ignorantia, siue iuris, siue facti, qua credidit, nõ esse peccatum, quod fecit, cum tamen reuera peccatũ esset; tunc iterum distinguatur; quia vel talis ignorantia, ex qua peccatum illud fecit, fuit inuincibilis, vel non: Si primum, quamuis poenitens illud non confiteatur, vt peccatum, nec velit de illo, vt de peccato, conteri, non est illi deneganda Absolutio, si aliud non obstat, de quo post, & Absolutio impensa erit valida, nec est iteranda talis Confessio: Si verò talis ignorantia fuit culpabilis, & nolit de illo peccato conteri, nec illud confiteri, tunc culpabiliter diuidit;

uidit, & ponit obicem, nec absoluendus venit. Quare Absolutio sic impensa, erit vana & Confessio iteranda.

Cum Sacerdos scit, confitentem peccatū aliquod commisisse, et tamen videt eum illud ex obliuione inculpabili non confiteri; teneturne confitenti illud in memoriam reuocare? Quæstio
XVI.

Distinguendum est. Vel peccatum illud fuit solum in offensam DEI commissum, vel etiam in damnum proximi. Responso

Si primum, non tenetur Confessarius illud peccatum oblitum cōfidenti in memoriam reuocare: quamuis ei esset valdè vtile. Verbi gratia. Commisit confitens fornicationem, vel adulteriū, vel incestum, vel blasphemiam contra DEVM vel Sanctos; vel votum, vel iuramentum, sine alterius damno, violauit &c. non tenetur Confessor sciens confitentem illius peccati inuincibiliter oblitum certiore facere.

Ratio est, quia id necessarium foret, vel ad integrè confitendum, vel ad consequendum veniam à DEO & Ecclesia: Vel demùm, vt p peccatis admissis satis fieret. Sed nihil horū locū habet in pœnitente, qui per obliuionē culpa vacantem aliquod prætermittit.

Non primum, quia ad integritatem Cōfessionis seruandā, satis est, si peccator omnia mortalia,